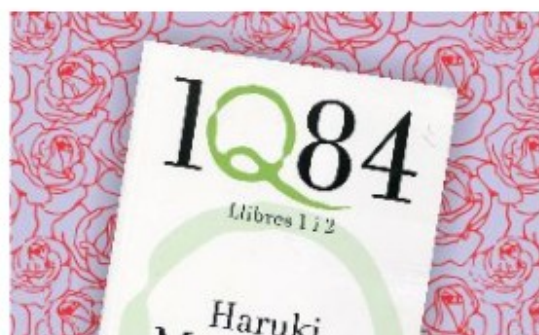

EN VIC TARUGO, ÀLIES DE TON ALBERTI: RECOMANACIONS DEL MESTRE IODA QUE VIU EN MI

Posted by [DGS](#) on dissabte, abril 27, 2013 · [Leave a Comment](#)

Després de la Bíblia, de la Iliada i l'Odissea, d'Homer, de la Teogonia d'Hesíod, de les faules d'Esop i de les Metamorfosis d'Ovidi es produeix un salt en el temps fins arribar al Dant, i un altre fins al Quixot i quasi bé alhora els sonets, el Macbeth i el Hamlet, de Shakespeare. Més o menys. (Em descuidava el Tirant lo Blanc (precursor del Quixot), el Mahabharata i les Mil i una nits. Pobreta, la Xahrazad!)

Més tard, a Walheim, (que no existeix enlloc d'Alemanya sinó en la ment de Goethe) tenim notícies d'un jove i desventurat

De tornada a Europa ens adonarem, sorpresos, que la gent ens mira com si haguéssim experimentat una Metamorfosi, transformats en una cuca molla quan en canvi, sabem que no tenim la Pesta (o sí), però que som molt amics d'un Petit príncep i d'un Cavaller inexistent i que hem combatut en dues guerres mundials i havent sobreviscut, resistim encara Tot esperant Godot.

Però com és d'esperar que tots aquests autors i totes aquestes obres ja les hem llegides amb la mateixa parsimònia i delectació que reclama la fe islàmica als minyons d'una madrassa del Caire aprenent els versets de l'Alcorà, saltarem un cop més i passarem a l'hiperespai fins arribar al dia d'avui, bo i mirant de no fotre'ns una hòstia tan monumental com la del Barça ahir a la nit, a Munic.

I així, al marge dels llistats imperials emesos per la Federació de comerç dels llibres més venuts enguany, una mirada certament subjectiva i un punt freakie (a la manera del mestre Ioda que viu en mi), recomanaria d'assaborir, garbellant entre la galàxia dels escriptors més preuats i les seves obres més o menys recents, els títols següents:

- **Cada color d'un riu**, de Manel de la Rosa (Ed. del Periscopi, 2012). Aquesta veu nova de la narrativa catalana ha estat considerada Nou Talent FNAC 2013. En aquesta història, el riu imparable de la vida se'ns mostra indiferent als nostres intents d'atrapar-lo en ambre i enfronta els personatges a la pulsio que separa l'abisme de la salvació, l'amor de la mort.

- **L'endemà**, de Tuli Márquez (Ed. del Periscopi, 2013). Una història trepidant, que es llegeix a ritme de rock mentre però, efectua viviseccions de l'amistat i les relacions familiars.

- **La gatera**, de Muriel Villanueva i Perarnau (Premi Just M. Casero) (Amsterdam Llibres, 2011). La frontera física que separa els dos pisos heretats per la protagonista, i que tan sols uneix una gatera oberta en una paret limítrof és només un dels llistats als quals fa referència la sinopsi de l'obra. La frontera entre el passat i el present, entre la vida i la mort, entre la ficció i la realitat, són els altres diàlegs que s'estableixen a la novel·la.

- **Vaso roto**, d'Alain Mabanckou (Alpha Decay, 2007) (en castellà). Un protagonista que és una mena de Bukowski africà: amb dinamo interior i amb claroscurs. La novel·la altrament, és una mostra de la literatura africana, fecunda i desconeguda alhora.

- **Metafísica dels tubs**, d'Amélie Nothomb (Columna Edicions, 2010). Una nena tot just nascuda narra les seves vicissituds fins als tres anys; una nena que, disconforme amb el seu entorn, s'aïlla i adopta la forma de tub com a protesta existencial. És difícil imaginar un personatge més original.

- **Knockemstiff**, de Donald Ray Pollock (Libros del Silencio, 2011) (en castellà). En un poble perdut enmig d'una fondalada d'Ohio, aquest recull de contes tèrbols, sòrdids, crus, inquietants declina les diverses formes de la fatalitat d'acord amb els paradigmes de la societat més televisiva i banal.